

Kikker Kijkers Vivian en Francis over ECHO van Theatergroep ECHO
Online première op 5/03/2021 via Oostpool STREAM

Echo's van een bewogen geschiedenis

Zittend in de stoel die eens haar moeders stoel was - voordat haar moeder op jonge leeftijd aan kanker overleed - overpeinst Anna de volgende dag: morgen. Anna kent grote angst voor morgen, omdat ze morgen ouder zal zijn dan haar moeder ooit is geweest. Vanaf morgen zal ze het zelf moeten doen, alleen, zonder het voorbeeld van haar moeder. De angst werkt beklemmend, knijpt haar keel dicht, bedreigt haar van binnenuit alsof er een pikhouweel vastzit in haar strottenhoofd. Maar voordat ze toegeeft aan de dodelijke gedachtes van de angst, bedenkt ze hoe ze herinnerd wilt worden. Als de moeder die pannenkoeken bakt, concludeert ze.

Echo is een ontroerende voorstelling over een moeder die geen moeder heeft. De toeschouwer krijgt een intieme blik in het leven van een jonge Anna die haar moeder verliest. Herinneringen aan haar jonge jaren komen niet alleen in woorden, maar ook in beelden en geluiden terug. Anna maakt de meest gruwelijke geluiden, zoals de lepel over de bodem van een metalen beslagkom of de microfoon die over de stoelleuning gewreven wordt, waardoor de jeugdherinneringen een wrange bijmaak krijgen.

De bitterheid van de herinneringen is congruent met het verhaal dat de voorstelling vertelt. Anna laat de toeschouwer heel dichtbij haar meest persoonlijke herinneringen komen, die zich centreren om de figuur Jos, de man die de hulpmoeder speelde toen haar eigen moeder was overleden. Jos gaat in moeders stoel zitten en vult met zijn dominante aanwezigheid ongevraagd een leegte die voor Anna niet te vullen is. Hij bepaalt alles in het huis; hij maakt schoon (ook als alle meubels verdwenen zijn), hij kookt (vieze kip, maar Anna slikt het toch) en hij vertelt Anna dat ze niet met haar verdriet moet wegvluchten in haar poppenboerderij.

Het blijft echter niet alleen bij gruwelijkheid. Er zit juist ook veel humor in de manier waarop Anna groteske woorden en gebaren gebruikt. Het bezoek van een Brabantse "voorsorteerengel", of de fantasieën over gewelddadige familie-uitjes waarbij haar kinderen met molotovcocktails gooien, geven de voorstelling een komische uitlaatklep.

Echo gaat over het aangrijpende verhaal van een vrouw die worstelt met een bewogen verleden, en vertwijfeld zoekt naar kracht om morgen zelf uit bed te stappen. Een rijk patroon aan beelden, geluiden, kleuren en woorden geven de toeschouwer verschillende ingangen om deze zwart-komische *one-woman* show te beleven. Echo is een poging om het getekende verleden fysiek te maken en het heden tot een goede herinnering te doen worden.